PALAU DE LA MUSICA CATALANA

CENTENARI DE RICART WAGNER

1813~1913

TERÇ FESTIVAL

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

TERÇ FESTIVAL

DIMARS 27 DE MAIG DE 1913

A 2/4 DE 10 DEL VESPRE

PROGRAMA

PRIMERA PART

Faust. Obertura.
Idili de Sigfrid, poema simfonic.
Rienzi. (Acte V.) Preludi.—Pregaria.
Rienzi: **Francisco Viñas.**

DIRECCIÓ: J. LAMOTE DE GRIGNON.

SEGONA PART

PARCIVAL

ACTE SEGON

Preludi del Quadre 1.er (KLINGSOR)

QUADRE SEGON (complert)

EL JARDÍ ENCANTAT

Escena de Parcival i Les Noies-Flors. — Gran escena de Kundry i Parcival. — Final, aparició de Klingsor i desencantament del jardí.

Parcival: **Francisco Viñas.**
Kundry: **Lina Pasini Vitale.**
Klingsor: **Innocenci Navarro.**

Noies-Flors: **Solistes:** Concepció Badía. — Adela Sarré. — Andreua Fornells.—Ramona Noguera.-Dolors Sala.-Judit Tarragó.
Chor: Orfeó Català: Secció de Senyoretes.

DIRECCIÓ: FRANZ BEIDLER.

Es proibida l'entrada a la Sala durant l'execució del programa

Faust

(1840 - 1855)

OBERTURA

Fou composta a París en 1840, amb l'intent de fer-ne la primera part d'una Simfonía complerta sobre *Faust*. Quinze anys després, Wagner, per concell de Liszt, reprengué aquesta composició, i la refeu en gran part formant-ne una magnífica Obertura. Heu's-ací 'l lema que donà a sa obra, tret del *Faust* de Goethe:

«El Déu qui viu en mon cor pot commoure pregonament el meu esser, emperò, malgrat governar sobre totes mes forces, no pot impulsar-les vers el defòra. Per çò l'existencia es per a mí un pès feixuc qui 'm fa aborrir la vida i desitjar la mort!»

Idili de Sigfrid

(1870)

Compost per Wagner per a celebrar el naixement del seu fill, al qui donà'l meteix nom de l'heroe del seu drama lìric *Sigfrid*, i amb temes de dita obra es construit principalment aquest deliciós poema simfonic. Per a donar idea del sentiment qui inspirava a l'autor, serà 'l millor transcriure l'endreça a sa esposa, amb qu'encapçala l'obra.

«A ta voluntat augusta i abnegada degué ma obra l'existencia. Consagrat per tu a una tranquila retirança, el nostre heroe, vingut de terres remotes a la patria estimada, pujà i devingué fort en encisador idili. Un crit de joi ressonà al punt: «Tenim un fill!»... i Sigfrid fou son nom.

An ell i a tu vos donc mercés amb aquesta composició. Quina millor paga hi hauría per a la vostra obra amorosa? Les dolces alegries que ací van espressades en notes musicals, eren recloses en el reliquiari dels nostres íntims afectes. Doncs als qui 'ns han demostrat tostemps una fe inalterable, mostrem-els-hi ara 'l dolç fillet nostre, el tendre Sigfrid, com fruit d'aquella sonorosa ditxa que nosaltres fruirem en silenci.»

Rienzi

ACTE CINQUÉ

Som a una sala del Capitoli. El tribú Rienzi, acusat de traidor a la patria i aduc excomunicat, quan tan sols cerca la redempció del Poble, es en ferventa pregaria.

RIENZI

Oh Pare Altisme, veu mon dol!
Ou-me en l' angoixa greu pregar!
Si força 'm dares i alt consol,
no 'ls vulles pas de mi llevar.

Tu 'l braç m' armares de coratge bò.
Tu 'l cor m' omplires d' un magnific dò
per' que 'ls perduts d' eix món salvés,
per' que 'ls caiguts alçar pogués.

Tu a l' hom retut pel vil afront
li dares gloria i magestat!
Déu meu, no ensorris pas eix món
qui per lloar-te fou creat!

Fini, Senyor, la trista nit
qui sobre 'l cor de l' hom s' estén!
Ta llum penetri en nostre esprit,
qu' ella es radiant eternament.

Oh Pare i Mestre, veu mon dol!
Vulgues vers mi tos ulls portar!
Si fort m' has fet pel meu consol,
guaita-m contrit, fervent, pregar!

Parcival

ACTE SEGON

PRELUDI

Forma un notable contrast amb l'escena de la Consagració del Grial qui precedeix. De les celiques alçaries devallem soptadament a les pregoneses de l'infern, puix aquest Preludi no es sinó un esclat de ferèstega ira, de furia demoniaca per a descriure l'esperit del mal, l'enemic de la Fè, la concupiscença de la carn, personificat tot açò en la figura del magic Klingsor, l'esser maleit qui tants damnatges ha portat als cavallers del Grial. Per açò'l titol més escaient an aquest Preludi es "Klingsor", puix el tema descriptiu d'aital personatge traversa gran part de la pagina musical amb moviments rapits i impetuosos, amb frisances diaboliques descrites en continuades progressions cromatiques, i combinant-se amb la planyívola frase musical qui personifica 'l pecador Amfortas, i amb el caracteristic tema de Kundry qui esclata repetidament com histerica rialla de la dòna sotsmesa al poder del mal, fermada en pregon somni magic. Es, doncs, aquest Preludi, com una preparació i un resum alhora de la violenta escena entre Klingsor i Kundry, de no pas llarga durada, qui constituiex el quadre primer de l'acte, unica pagina que d'ell hem suprimida, lligant-el directament amb el

QUADRE SEGON

EL JARDÍ ENCANTAT

L'escena qui representava una maçmorra en un torreó del castell magic de Klingsor s'es transformada en un jardí plè de vegetació tropical; arreu esplendides flors d'ufana luxuriosa; al fons el verger es clos per els marlets de la muralla, flanquejada dels murs davanters i les terraces del propri castell, del més ric estil alarb.—Parcival es dret dalt de la muralla, esguardant meravellat el jardí. De tots endrets, tant del jardí com del palau, ixen corrent i en desorde xamoses Noies, de primer d'una a una i després en gran nombre; van

abillades amb uns tenuus vels de delicats colors, simulant que s'han cobert amb ells apressadament, com si acabessin de despertar esglaiades.

LES NOIES-FLORS

(Alternativament.)

Ací, ací fou la brega!
—Còm cridaven!
—Ai trista! Qui n'es culpable?
—Cal venjança!
—Ah, l'amat me feriren!
—I el meu, on se troba?
—M'he esvetllat tota sola!
—Ont es fugit ell?
—Ont es mon amant?
—On són nostres heroes?
—Dintre l'alcaçar!
—Ai trista! Ai trista!
—Tots duen ferides sagnantes!
—Sus! Totes a aidar-los!
—Qui es nostre enemic?

(Oviren Parcial i el signen.)

—Eix, guaita-l!
—Guaita-l llà! Guaita-l llà!
—On?—Llà!—Llà—Ah!
—Ja'l veig!—Ja'l veig!
—De mon Ferris ara'l brant ell dû!
—El burc ha assaltat!
—De l'amat la sanc prou be conec!
—Jo oïa del mestre'l corn!
—Sí, jo oïa'l seu'l corn!
—Ell fou!—Mon heroe hi anà!
—Tots ells hi anaren al punt,
mes prompte n'eixiren ferits!
—Ai d'eix hom qui'ls ferí!
—L'amat ell ferie-m!
—Ferí'l meu amic!
—Son brant encar sagna!
—Mon amat retut!

—Ai trista, trista!
—Ei, tu! Ei, tu!
—Còm es que'ns dûs tal dissort?
—Oh greu dissort!
—Maleít! Maleít!
—Maleít siguis, doncs!

(Parcival, fent un salt, devalla un poc més dintre 'l jardí. Les Noies- Flors reculen a corre-cuita.)

Ah intrepit! Ah temerari!
—Perqué'ls heroes tú'ns feries?

PARCIVAL

(Deturant-se, tot sorprés.)

Xamoses noies, no'm calía batre-ls,
si al vostre encís me privaven ells d'arribar?

LES NOIES-FLORS

Venies vers nos?
—Quan ens has vist?

PARCIVAL

No he pas vist mai plançons tan gentils;
dir-vos beutats, sembla-us prou be?

LES NOIES-FLORS

Així no vens pas a batre-ns?

PARCIVAL

Mai no ho faré!

LES NOIES-FLORS

Emprô'ns has fet força damnatge!
—Companys de pler tu'ns ferires!
—Amb qui gaudirem?

PARCIVAL

Plau-vos amb mi?

(Les Noies-Flors, qui són passades de la sorpresa a l'alegría, esclafeixen en una joiosa rialla. Mentre que Parcival s'atança més i més a la colla més avalotada, les de l'altra colla desapareixen inadvertidament darrera'l tou de flors, per a completar llur agençament.)

LES NOIES-FLORS

Doncs si'ns vols be, roman amb nos!
—Si'l tracte'ns afalaga,
darem-te bona paga!
—No'ns tempta'l brill de l'or.
—Sols plau-nos el goig d'amor!
—Si consol saps portar-nos,
llavors prou podràs guanyar-nos!

(Tornen les de l'altra colla, qui apareixen totes agençades amb flors, semblant talment flors elles meteixes, i's llencen al punt envers Parcival.)

—Ara deixeu-lo!... —El donzell es meu!
—No!... —No!... —Meu!... —Meu!

(Les d'abans.)

—Ah traidores! —S'ornaren séns dir-ho!

(S'allunyen pressoses, per a agençar-se de la meteixa faiçó, mentre que les altres encerclen alternativament Parcival amb jocs infantils, amanyagant-li dolçament les galtes i la barba.)

LES NOIES-FLORS

Vine! Vine!
Nin dilecte!
Vull embaumar-te!
Ara un goig selecte
amb mon amor plau-me dar-te!
Vine, nin dilecte!

(Tornen les de l'altra colla, agençades com les primeres i encerclen Parcival d'igual faiçó que aquestes)

Vine! Vine!
Nin dilecte!
Jo vull baumar-te!
Goig selecte
amb mon amor dar-te'm plau!

PARCIVAL

(Amb joiosa calma, entremitg d'elles.)

Quin dolç perfum feu!
Sou flors flairoses?

LES NOIES-FLORS

(Tantost aplegades, tantost soles)

Eix hort ornem.
—Esprits odorifics,
florim en díes magnifics.
Ací creixem,
el sol ens dón vida,
per' tu fem tendra florida!

—Sigue-ns gentil amic!
—No deus per' les flors ser coquí.
—Si no saps galan festejar-nos,
deus prompte marcides mirar-nos!

—Damunt ton pit reb-me amb goig!
—Vine, nin dilecte!
—El front vull refrescar-te!
—Deix'me embaumar-te!
—Les galtes vull amoixar-te!
—Besar vull els teus llavis!
—No, jo! Car só més formosa!
—Jo só més formosa!
—Jo só més flairosa!
—No, jo!...—Jo!...—Jo só jo!

PARCIVAL

(Esquivant ab dolçesa llurs graciosos encalçaments.)

Oh eixam brau de flors remoroses!
si us daliu per'heure-m, torneu-vos calmoses.

LES NOIES-FLORS

Perquè 'ns renyeu?

PARCIVAL

Perquè renyíu!

LES NOIES-FLORS

Renyim tan sols per tu!

PARCIVAL

Deixeu-me!

LES NOIES-FLORS

(Unes amb altres)

—Tu, deixa-l ja, que 'm vol a mi!
—A mi 'm vol!—No, a mi!
—No, més s' estima a mi!

(A Parcival)

—Així 'm vols esquivar?
—Me vols fer fugir?
—Ets covart per les dònes?
—Per' tu no som bones?
—Qu' ets timit i fret i burleta!
—La flor deurá al papelló fer l' aleta?
—Que timit es!—Que n' es de fret!
—Fugim d' aquest nici!
—Deixem-lo ja per ximple!
—Doncs per' nosaltres sigui!
—Per mi!—Per mi!
—Per' mi deu sê 'l donzell!
—Per' mi!—Per' mi!

PARCIVAL

(Mitg enujat, rebujant-les).)

Ja prou! Jamai m' heureu!

(Va per a fugir, quan de sopte escolta la veu de Kundry, venint de dintre 'l tou de flors i 's detura perplexe i silenciós.)

LA VEU DE KUNDRY

Parcival... Resta!

PARCIVAL

Parcival?...
Eix nom en somnis donà-m la mare!...

(Les Noies-Flors, oint La Veu de Kundry se són esglaiades, i al punt apartades de Parcival.)

LA VEU DE KUNDRY

(Mentre que aquesta devindrà de poc en poc visible.)

Ací resta, Parcival!
Te dóna 'l goig son salut coral!

Puerils enciseres, deixeu-lo sol;
flors prompte marcides,
pel vostre passatemps ell no es pas!
Torneu dins amb els heroes;
qualque us aten, boi nafrat!

LES NOIES-FLORS

(Allunyant-se de Parcival, porugues i a contra-cor, i retirant-se cap al castell.)

Ja deixar-te!—Ja esquivar-te!...
—Quina pena!—La pena que fà!
—Voldría lluny de tots portar-te,
i abdós solets, solets restâ!
—Salut! Salut, dilecte!
Oh altivol!
Oh... foll!

(Amb les darreres paraules, Les Noies-Flors són desparegudes, boi fent rialles, dins del castell. Parcival esguarda amb timidesa vers l' endret d' on venía la veu. Llà 'l tou de flors s' es entreobert, devenint ara del tot visible una fembra jove, de beutat suprema—Kundry, completament transformada,—ajaçada damunt d' un llit de flors, i amb fantàstica vestidura d' estil ressemblant alarb, qui li vela lleugerament les formes.)

PARCIVAL

Què miro? No estic pas somniant?

(Romanent encara lluny.)

M' has cridat, i nom no porto?

KUNDRY

Nom donc-te, foll i candit,
«Val-parci»...
tu 'l Candit-foll:
«Parcival.»
Així, quan en país arabic morí,
ton pare Gamuret cridava 'l fill
reclòs al sí matern encara;
eix nom donà-li quan finava.
Per' fer-te-l sebre, jo t' atenc ací;
llevat d'açò, quin nou desitg t'hi atrau?

PARCIVAL

No he vist mai, ni en somni he vist
açò que veig, çò qui d'esglai rubleix mon cor...
També ets desclosa en tan gentil floresta?

KUNDRY

No, Parcival, oh foll i candit!
Lluny... lluny... jo tinc ma terra.
Per' que'm trobessis, sols he romasa açí;
de lluny vinguda, molt i molt vegí!

Jo veia 'l nin xuclant el pit matern;
encar ma orella serva son balbuç.
De dol replena,
còm reia emperò Herzelaida,
quan dins la pena
li era 'l fillet dels ulls la gracia.

Pel nin breçat en blana molça,
dormit amb sa besada dolça,
d' angoixa 's dalia
vetllant el seu sòn la mare amada,
i a l' auba 'ls ulls li obria
del plor matern la lleu rosada.

De dols i penes fou punyida
tantost que 'l pare teu fou mort;
fent llei suprema de sa vida
guardar-te be d' aital dissort.

Dels forts combats, del món qui foll lluitava,
ella amagar-te sempre desitjava.
Frisant-se, ai! per tu 's planyia;
mai que ho sabessis, no-gens li plavía.

Ja has oblidat son planyívol crit,
quan lluny eres cap al tart?
Ah! còm la refeia un gai delit,
boi cercant-te, al retrobart';
i així, abraçant-te folla d'ardor,
pot-sê 't feia esglai son bes d'amor?

Andreua Fornells.

Ramona Noguera.

Adela Farré.

PARCIVAL

Dolors Sala.

Concepció Badía.

LES NOIES-FLORS

Judit Tarragó.

Prò sa pena no 't corprengué
per' dur-li aquell desastre,
mai més tornant al seu racê,
perdent de tu tot rastre?

Va atendre-t nit i día,
son plant per fí emmudía;
transida amb tal greu dissort,
repòs mortal clamà,
el dol trencà son cor
i... Herzelaida...finà!

PARCIVAL

(Qui ha devingut sempre més concirós i a la fí s'es commós terriblement, cau als peus de Kundry, aclaparat per la dolor.)

Ai!... Ai!... Què fiu jo? Ont fui jo?
Mare!... Bona... dolça mare!
Ton fill, ton fill fou qui t'occía?
Oh 'l foll! Oh 'l covart forsenat!
Ont era jo, errant, d'ella oblidant-me?
d'ella, d'ella oblidant-me?
Cara... mare estimada!

KUNDRY

Si no hagueres mai dol,
tampoc gaudia
mai ton cor dolç consol.

La pena qui 't punyeix,
contrit ja expía;
consol l'amor t'ofereix!

PARCIVAL

(Abandonant-se més i més a la tristicia.)

La mare! La mare... jo l'oblidava!
Ah! Què més poguí encara oblidar?
Mes, de què servo mai recort?
Sols greu follia hi ha en mí!

KUNDRY

(Seguint sempre ajaçada, s'acota vers la testa de Parcival, posa suaument la mà damunt son front i l'abraça pel coll amb afecte.)

Penedença,
la culpa greu esmena.
Coneixença,
de seny el foll omplena.

L'amor te cal compendre
que Gamuret sentí
quan va Herzelaida encendre
la flama dins son sí!

Qui a tu la vida
t'ha concedida,
qui venç arreu follia i mort,
avui te dû
d'aquella mare 'l vot darrer:
d'amor el bes primer!

(Ha acotat per complert son cap damunt del de Parcival i ajunta ara 'ls seus llavis amb els d'aquest en nna llarga besada. Parcival s'aixeca de sopte amb un moviment de terror suprem; son posat revela en ell un cambi terrible; s'apreta amb força 'l cor amb les mans, com per a contenir la dolor qui'l consum.)

PARCIVAL

Amfortas!...
La ferida!... La ferida!...
El flanc ella m'arbora!...
Oh complanta!
Forta, fera complanta!
Del fons del cor meu brolla amb fort crit!
Ai!... Ai!
Oh míser!...
Hom nefande!
Còm sagna ma ferida!
Còm sagna dins mon ser!

Ací!... Ací!
No! No! Çò no es pas la ferida!
Brolli la sanc a glops fumejant!

Ací! Ai, s'abrusa 'l meu cor!
Dalir-me, séns treva dalir-me,
es ma terrible i crudel dissort!

Oh! Pena d'amor!
Tot jo tremolo, tot glatesc,
plè d'un desitg culpable!

(Mentre que Kundry l'esguarda de fit a fit, esfereida i ull-presa a l'hora, Parcival cau en plè extasi. Després segueix amb veu fosca i paorosa.)

L'esguart reveu, ert, l'inefable vas...
la sacra Sanc s' encen;
el goig de Redempció tan dolç
penetra tota ànima feble.
Prô ací, al cor meu, el torment no minva!

Jo oesc la queixa del Salvaire,
la queixa, la complanta
perque 'l santuari fou sullat:
«Remença! Salva-m prest
d'aqueixes mans impures!»

Çò la divina queixa
deia fort dintre mon ànima.
I jo, el foll, el feble,
a fets d'infant ferotge vaig llençâ-m!

(Plè de desesperament, cau de genolls en terra.)

Salvaire! Mestre! Déu clement!
On per mes culpes hi ha remei?

KUNDRY

(Qui es passada de la sorpresa a l' admiració apassionada, prova timidament d' atançar-se a Parcival.)

Oh l' heroe excels! Al seny dón pau,
i veu quin dolç encís t' atrau!

PARCIVAL

(Sempre prosternat, esguarda Kundry de fit a fit, mentre que aquesta s' acosta vers ell i va fent els moviments amanyagadors que aquell expressa ab les paraules següents.)

Ah! La veu seva! Eix fou son crit...
i aquest esguart jo 'l reconec prou be...
Així era quan neguitós li reia;
i els llavis... ai! així 'l van temptar...

Així acotà la nuca...
així dreçava 'l cap,
així li voleiavan els rinxols...
així fort el coll li abraçà
i dolç li amoixá les galtes!...
Ab tots els greus torments juntada,
la pau de l' esser
xuclà dels llavis seus!
Ah... la besada!

(Parcival s' es anat alçant de poc en poc i aparta ara Kundry amb violença.)

Esprit del mal! Fuig lluny de mí!
Sempre, sempre... ben lluny!

KUNDRY

(En el paroxisme de la passió amorosa.)

Crudel home!
Si sents les penes
qui 't són alienes
a mi també deus compadir-me!
Si ets tu 'l Salvaire
deix' ton malaire;
permet pel meu bé a tu junyir-me.

De temps llunyíssims jo t' esperava,
Salvaire... ai!... prô es tart,
que un jorn te vaig greujar.

Ah, greu maledicció
en vida i mort m' amena,
en somni i vetlla,
jois i penes,
per nous flagells me ve a enfortî,
damnant-me a un torment sens fi!

Vegi-l!... Ell!... Ell!...
Jo... reia!...
Llavores, mirà-m!

Y aprés jo 'l cerc de món en món,

dalint-me per reveure-l!
En fort destret
crec que 'ls seus ulls tinc aprop,
l' esguart en mi fitant...
mes torna la maleita rialla a pendre-m...
i un miser cau en els meus braços!

Dec riure... riure,
nul plô 'm brolla,
sols crido, friso,
d' ira m' afollo,
en nit afrosa d' etern sofrî,
d' ont penedida adés jo isquí.

Pel qui he sentit mortal desfici
i 'l coneguí mofat com nisci,
deix' qu' en son pit mon plô espandeixi,
que una hora sola amb tu m' uneixi;
si terra i cel són contra mí,
qu' en tu remença trobi així!

PARCIVAL

Eternament
seràs damnada amb mí,
si sols un' hora
jo oblido ma missió gran
en els teus braços tendres.

Per' tu també la Gracia duc
si eix foll desitg llevar-te puc.

El balcem qui 'ls teus mals guareixi,
no 'l dón la dèu d' on van brollar;
la Gracia mai a tu 't cobreixi,
si ans eixa dèu no 's fa estroncar.

Es altra dèu... un altra, ai trist!...
Per ella corsecar-se he vist
els frares meus qui llà sofreixen
i el còs flagellen i puneixen.
Mes, qui pot veure clara arreu
de l' Unic Bé la vera dèu?

Ai miser! Tot conort perdí!
Oh món de fosca i d' erra!
El Bé suprem frisós cerquí
i sols del mal la dèu m' aterra!

KUNDRY

(Ab exaltació ferestega.)

Doncs es el meu bes
qui 't dû la clarividença?
D' amor ma dolça abraçada
divina força t' ha dada!

Tu 'l món reembra, si es ta missió:
si 't torna Déu eixa hora,
damnada per ella sigui jo;
viu m' ompli 'l mal tot-hora.

PARCIVAL

Remença, ser damnat, jo t' oferesc!

KUNDRY

(Constreyent-el.)

Oh esser diví, deix' que t' ami!
Remença sols així 'm duràs.

PARCIVAL

Amor i remença pots obtindre,
si 'l camí vers Amfortas vols mostrâ-m.

KUNDRY

(Amb un rampell.)

Mai puguis trobar-lo!
Qui caigut es, deixa que 's perdi...
Eix hom míser,
d' hontes avit,
de qui jo 'm reia... reia... reia!...
Ah, ah!... Ferí-l el seu propri espeut.

PARCIVAL

Qui ab l'arma sagrada, doncs, ferî-l pogué?

KUNDRY

Ell... Ell...
qui un jorn ma rialla puní!
Son mal... ah!... coratge 'm dón:
fins contra tu l' arma conjur',
si es que t' apiades d' eix hom impur!...
Ah... folla!

(Implorant.)

Pietat! Pietat de mi!
Un' hora sols tu meu!
Un' hora sols jo teva...
i eixa vía te mostraré com vols.

(Va per abraçar-lo. Ell la rebutja ab violença.)

PARCIVAL

Enllà, oh dòna fatal!

KUNDRY

(Redreçantse amb furor selvatge i cridant vers el fons.)

Prompte! Prompte... socors!
Sus, detureu-lo!.. Ací!
Tanqueu les rutes!
Barreu-li 'ls passos!

Mal fugis lluny d' ací, mal trobis
prest les vies del món,
la via que pretens
no hauràs jamai, ni 'l seu rastre!
Puix rutes, passos,
per on tu 'm defugis,
així... jo vull maleir:

Erra! Erra...
qui m' ets fidel,
per' que 'l amenis te 'l donc!

KLINGSOR

(Qui apareix dalt la muralla del castell, brandant una llança contra Parcival.)

Detura-t! Amb l'arma bona 't fermo ací!
Que aturi 'l foll, del seu Mestre'l sacre espeut!

(Engega contra Parcival la llança, qui roman suspesa al damunt del seu cap; llavors l' heroe l' agafa i la sostè ferma enlaire.)

Amb eix emblema jo 'l teu encís bandejo:
qui clourà la ferida
que tu amb ell obrires,
en runes derroqui
tota eixa falsa esplendor!

(Parcival brandejant la llança, descriu enlaire la senyal de la creu; al punt un fort terratremol fa esfondrar el castell. — El jardí s' es transformat de sopte en un desert; flors marcides són escampades en terra per ci i per llà.—Kundry, en el moment de l'esfondrament, s' es desplomada fent un crit. Parcival, qui va per a fugir, se detura una volta encara al damunt del pilot de runes de la muralla, girant-se vers Kundry.)

PARCIVAL

Ja saps...
on tu altra volta 'm pots trobar!

(Fuig corrent; Kundry s'es sosllevada un poc i 'l segueix amb l'esguart, mentre que 's corre la cortina.)

La traducció dels textos de Wagner qui figuren en aquest programa es deguda a En Geroni Zanné i En Joaquim Pena.

PUBLICACIONS

DE LA

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

OBRES DE RICART WAGNER

PRIMERES PUBLICACIONS

El capvespre dels déus . . .	Preu: 2 ptes.
L'or del Rhin.	(Agotada)
La Walkyria	(Agotada)

TEATRE COMPLERT

Traduccions aplicades a la musica i ab l'exposició tematica:

Les Fades	Preu: 1'50 ptes.
Rienzi, el darrer dels tribuns . .	— 1'50 —
L'Holandès Errant	— 2 —
Tannhäuser i la tençó de la Wartburg	— 2 —
Lohengrin	— 2 —
Tristany i Isolda	— 3 —
Els Mestres Cantaires de Nurenberg	— 3 —
L'anell del nibelung: L'or del Rhen (2.ª edició).	— 3 —
L'anell del nibelung: La Walkiria (2.ª edició) .	— 3 —
L'anell del nibelung: Sigfrid	— 3 —
L'anell del nibelung: La posta dels déus . .	— 3 —
Parcival.	— 3'50 —

OBRES TEORIQUES I CRITIQUES

DE RICART WAGNER

Volum I. — "Musica del Pervindre".—L' art i la Revolució. .	Preu: 3 ptes.

PARTITURES CATALANES

Lohengrin	(Agotada)
Els Mestres Cantaires de Nurenberg . .	Preu: 25 ptes.
Tannhäuser.	— 25 —
Tristany i Isolda	— 25 —

Explendides edicions de cant i piano ab el text original alemany, la traducció catalana i l' indicació dels estruments orquestrals. El preu marcat es de l'exemplar a la rustega. Amb 5 ptes. de augment s' obté l' exemplar relligat amb magnifiques tapes.

OBRES DELS COMENTADORS WAGNERIANS

El drama wagnerià, pel crític alemany H. S. CHAMBERLAIN; traducció de *Joaquim Pena.*—Preu: 3 ptes.

Conferencies donades a la Associació Wagneriana, per *F. Pedrell, A. Ribera, J. Pena, M. Domenech Español, A. Gual, J. M. Roviralta, A. Par, M. de Montoliu, J. Maragall, X. Viura, L. Clariana* i *J. Jordan de Urries.*—Preu: 5 ptes.

L'Art de Ricart Wagner: L'obra poetica.—L'obra musical, per ALFRET ERNST, traduit del francés per *Geroni Zanné.*—Dos grans volums, preu: 10 ptes.

L'anell del nibelung de Wagner i les condicions de l'humanitat ideal, per DAVID IRVINE, traduit de l' anglès per *Manuel de Montoliu.*—Preu: 3 ptes.

Obres literaries de cultura wagneriana

Lo Rei Lear, tragedia de SHAKESPEARE, traducció catalana amb les variants de les edicions prínceps, observacions dels principals comentaristes; i examen critic de la tragedia per Anfós Par.—Preu: 7'50 ptes

EN PREPARACIÓ

Obres teoriques i critiques de R. Wagner. — L' Obra d' art del pervindre. — Opera i drama, traduides de l' alemany per *Joaquim Pena.*

Ricart Wagner poeta i pensador, gran estudi crític, d' ENRIC LICHTENBERGER, traduit per *G. Zanné.*

Poemes Wagnerians, originals de *G. Zanné.*

PARCIVAL.—Partitura catalana.

Aquestes obres están de venda en l' «Associació Wagneriana», Rambla de Catalunya, 7 (Angelus-Hall), en les llibreries i magatzems de musica i en el Saló de descans del Palau de la M. C. durant els presents Festivals.

PARCIVAL

Festival Sagrat en 3 actes

Traducció en vers adaptada a la musica

PER

Geroni Zanné i Joaquim Pena

acompanyat de l' exposició tematica original

DE

Miquel Domenech Español

Preu: 3'50 pts.

Revista Musical Catalana

Butlletí Mensual del Orfeó Català

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: **CARRER ALT DE SANT PERE, 13**

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Barcelona	Pels socis de l' «Orfeó Català», un any		4 ptes.
„	„ no socis.....	„	5 „
Fòra.....	„ socis de l' «Orfeó Català»,	„	5 „
„	„ no socis.....	„	6 „
Extranger	.....	„	6 frs.

SE SUSCRIU, ADEMÉS, EN LES PRINCIPALS LLIBRERÍES I MAGATZEMS DE MÚSICA

Número solt, 50 centims

Dissapte 31 de Maig

AL VESPRE

QUATRE FESTIVAL

□□□

PROGRAMA

Himne a Wagner
(Tannhäuser)

L' Holandès errant
Chor de Filadores

Lohengrin
Salve de Noces acte II (1.ª audició.)

PARCIVAL

ACTE TERÇ COMPLERT

Estrena a Barcelona.

DIUMENGE 1.ER DE JUNY
A LA TARDA

Gran Festival Extraordinari
(FORA D'ABONAMENT)

LES ARTS GRÁFIQUES
J. COMAS. - SABADELL
LITOGRAFIAT AMB LA ROTATIVA OFFSET DE LA CASA MANN

52043